

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/53/2025
Identifikačné číslo spisu:	4122211131
Dátum vydania rozhodnutia:	26.02.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Halušková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:4122211131.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ V. I., narodeného XX. Q. XXXX, Q., Š.U. XXX/XX a 2/ U. I., narodenej XX. Q. XXXX, Q., Š.U. XXX/XX, obidvoch zastúpených advokátkou JUDr. Adrianou Pukaj Kerestešovou, vykonávajúcej advokáciu v združení s názvom Advokátska kancelária Kerestešová & Švarná, Nitra, Coboriho 2, proti žalovanej Q. S., narodenej XX. Q. XXXX, Q.Í., Š. XXX/XX, zastúpenej procesným opatrovníkom Obcou Mojmírovce, o určenie vlastníckeho práva, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 8C/51/2022, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 02. októbra 2024 sp. zn. 5Co/2/2024, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 02. októbra 2024 sp. zn. 5Co/2/2024 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 06. septembra 2023 č. k. 8C/51/2022-145 určil, že žalobca 1/ a žalobkyňa 2/ sú ako manželia bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností v podiele 1/1 k celku nachádzajúcich sa v katastrálnom území Q., obec: Q., okres: Nitra, a to pozemku parcely registra „C“ parc. č. 665/2 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 201 m² a pozemku parcely registra „C“ parc. č. 663 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 192 m², ktoré vznikli alebo zmenili stav na základe Geometrického plánu na zameranie rodinného domu na p. č. 663 a oddelenie nehnuteľnosti p. č. 665/2, č. plánu 43/2020, vyhotoveného dňa 11. 01. 2021 geodetom Ing. Q. O., autorizačne overeného dňa 11. 01. 2021 Ing. Q. O. a úradne overeného dňa 28. 01. 2021 Ing. X. Q., pracovníčkou katastrálneho odboru Okresného úradu Nitra pod č. G1-52/2021 (výrok I.). Geometrický plán na zameranie rodinného domu na p. č. 663 a oddelenie nehnuteľnosti p. č. 665/2, č. plánu 43/2020, vyhotovený dňa 11. 01. 2021 geodetom Ing. Q. O., autorizačne overený dňa 11. 01. 2021 Ing. Q. O. a úradne overený dňa 28. 01. 2021 pod č. G1-52/2021, tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku (výrok II.). Žalobcovia 1/ a 2/ majú voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.).

1.1. Súd prvej inštancie najskôr skúmal procesnú spôsobilosť žalovanej. Zo znaleckého posudku znalkyne MUDr. Q. S. z odboru psychiatria podaného v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 11Ps/22/2020 o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony žalovanej vyplýva, že žalovaná trpí vážnou

duševnou poruchou trvalého charakteru, pre ktorú si neuvedomuje obsah a význam právnych úkonov a nie je schopná vnímať význam súdneho konania a rozhodnutia. Konanie o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony žalovanej bolo zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu. Vzhľadom na vzniknutú dôvodnú pochybnosť okresný súd v zmysle § 69 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) ustanovil žalovanej procesného opatrovníka. Zároveň v prvotnom štádiu (ešte pred ustanovením opatrovníka) doručil žalovanej žalobu a výzvu na vyjadrenie sa k žalobe, následne ju predvolával na pojednávania, písomne jej oznámil, že ak sa bude chcieť ku konaniu vyjadriť, súd ju môže vyslychnuť. Rovnako žalovanú oboznámil s termínom obhliadky, ktorej sa zúčastnila.

1.2. Skutkovo súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní ustálil, že žalobcovia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX pre k. ú. Q., a to pozemku KN-C parc. č. 663, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 119 m² a stavby domu súp. č. XXX, ktorý je na tomto pozemku postavenom na uvedenej parcele. Žalobcovia nadobudli nehnuteľnosti kúpnu zmluvou zo dňa 25. 06. 2008 od predávajúcich B. S., nar. XX. XX. XXXX a X. S., nar. XX. XX. XXXX, za kúpnu cenu 1 250 000 Sk, z ktorej prvá časť 50 000 Sk bola zaplatená ako záloha pred uzatvorením zmluvy a časť 1 200 000 Sk mala byť vyplatená po podpise zmluvy. Zmluva ako predmet prevodu opisuje stavbu domu so sedlovou strechou, s 5 obytnými miestnosťami, inžinierskymi sieťami a plynovým vykurovaním. Pozemok okrem výmery (119 m²) nebol špecifikovaný osobitnými charakteristikami. Žalobcovia ako kupujúci v zmluve vyhlásili, že sa oboznámili so stavom predávaných nehnuteľností obhliadkou na mieste samom. Predávajúci sa v zmysle zmluvy zaviazali odovzdať nehnuteľnosti kupujúcim do užívania do 15. 07. 2008. Žalovaná je vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX v k. ú. Q., a to pozemku KN-C parc. č. 665, zast. plocha a nádvorie o výmere 391 m², pozemku KN-C parc. č. 666 o výmere 1628 m², zast. plocha a nádvorie a staviieb domov súp. č. XXX, postaveného na pozemku parc. č. 665 a súp. č. XXX postaveného pozemku parc. č. 666. Súd prvej inštancie poznamenal, že v prípade domu súp. č. XXX ide o duplicitný zápis vlastníckeho práva, keď je zapísaný na LV č. XXX, ako aj na LV č. XXX; na parcele č. 663 a 665 sa nachádza len dom, v ktorom bývajú žalobcovia, ktorých vlastnícke právo k domu v konaní sporné nikto nerozporuje. Výzvou zo dňa 03. 11. 2020 žalovaná prostredníctvom vtedajšieho právneho zástupcu vyzvala žalobcov na vypratanie pozemku KN-C parc. č. 665, zast. plochy a nádvoria o výmere 391 m² v k. ú. Q., zapísaného na LV č. XXX najneskôr do 31. 11. 2020 a alternatívne tento ponúkla na predaj za 50 eur/m². Geometrickým plánom č. 43/2020, vyhotoveným dňa 11. 01. 2021 Ing. Q. O., úradne overeným 28. 01. 2021 pod č. G1-52/2021, bol z pozemku KN-C parc. č. 665 o výmere 119 m² (vo vlastníctve žalovanej) odčlenený diel č. 3 o výmere 73 m² a pričlenený k parcele č. 663 pôvodne o výmere 119 m², ktorá má podľa nového stavu výmeru 192 m². Z parcely č. 665 boli novovytvorené parcela č. 665/1 o výmere 117 m², ktorej vlastníkom má zostať žalovaná a parcela č. 665/2 o výmere 201 m², ktorej vlastníkom majú byť žalobcovia. Ohliadkou na mieste samom bolo zistené, že rodinný dom vo vlastníctve žalobcov je postavený v tvare písmena L, k nemu prislúchajúci dvor je oplotený tehlovým múrom (z ľavej strany a spredu pri pohľade od vstupnej brány na dvor) a pozemok za rodinným domom bol pôvodne oplotený (medzičasom odstráneným) pletivom upevneným na zachovaných betónových stĺpoch. Na dvore domu sa nachádzal latkový plot oddeľujúci časť dvora od záhradky. Za latkovým plotom bola vodovodná šachta/studňa s betónovým obmurovaním.

1.3. Za použitia § 137 písm. c) CSP súd prvej inštancie konštatoval existenciu naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení, pretože podaná žaloba je vhodným procesným nástrojom ochrany práv žalobcov umožňujúcim dosiahnutie odstránenia spornosti práva. Až na základe rozhodnutia súdu môže byť pôvodne sporný údaj v katastri nehnuteľností zmenený, resp. môže byť zosúladený právny stav so stavom zapísaným v katastri nehnuteľností. Zdôraznil, že žalovaná nepoprela žiadne z relevantných tvrdení žalobcov a jej obrana spočívala v podstate len v tom, že daný stav je chybou predchádzajúceho majiteľa, s ktorým mala spor o vlastníctvo; žalobcom nič nevyčíta.

1.4. Aplikujúc § 130 ods. 1, § 134 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) okresný súd vecne dospel k záveru o vydržaní vlastníckeho práva žalobcami k nehnuteľnostiam označeným vo výroku jeho rozsudku ako ich bezpodielového spoluvlastníctva. Okresný súd zistil existenciu spôsobilého predmetu vydržania (sporné pozemky - v prírode dvor, zadný dvor a pozemok pod domom), spôsobilý subjekt držby, uplynutie zákonnej vydržacej doby (15. 07. 2018, keďže žalobcovia do držby vstúpili najneskôr dňa 15. 07. 2008, kedy malo dôjsť podľa kúpnej zmluvy k odovzdaniu nehnuteľností vrátane sporných častí pozemku) aj oprávnenosť držby žalobcov. Na základe

kúpnej zmluvy zo dňa 25. 06. 2008 boli žalobcovia vzhľadom na všetky okolnosti presvedčení, že nadobudli celý pozemok, ohraničený v čase kúpy existujúcim oplotením, v rámci ktorého sa nachádza aj sporná časť pozemku parc. č. 665. Dobromyseľnosť žalobcov je podľa súdu prvej inštancie podporená aj tým, že reagovali na ponuku realitnej kancelárie, ktorá sprostredkovala celú kúpu a predaj nehnuteľností a vypracovanie kúpnej zmluvy právnikom. Za realitnú kanceláriu so žalobcami rokovala príbuzná (nevesta B. S.) predávajúcich dobre znalá dlhodobého užívacieho stavu, ktorá vo svedeckej výpovedi potvrdila, že nemala vedomosť o vlastníctve žalovanej. Žalobcovia boli o rozsahu nimi nadobúdaného vlastníckeho práva pri obhliadke ubezpečení uvedenou svedkyňou, ktorej príbuzenský vzťah k predávajúcim a znalosť pomerov mohli pre žalobcov odôvodnene predstavovať záruku vo vzťahu k predmetu kúpy.

1.5. Skutočnosť, že sa žalobcovia na základe uvedenej kúpnej zmluvy zo dňa 25. 06. 2008 po kúpe chopili držby pozemkov vo výmere 393 m² dvojnásobne prevyšujúcej výmeru (119 m²) uvedenú v kúpnej zmluve (putatívny titul) okresný súd považoval za ich skutkový (faktický) ospravedlniteľný omyl. Uviedol, že ak sa nadobúdateľ chopí držby časti susednej parcely, ktorú nekúpil, môže byť so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že je vlastníkom i tejto časti. Pomer plochy kúpeného a skutočne držaného pozemku je jedným z hľadísk pre posudzovanie ospravedlniteľnosti omylu (rozsudok NS ČR zo dňa 09. 03. 2000 sp. zn. 22Cdo/1848/98). Pre zodpovedanie otázky, aké prekročenie výmery je potrebné pri zachovaní obvyklej opatrnosti poznať, záleží aj na tvare pozemku a jeho umiestnení v teréne. Význam hrá aj spoločné oplotenie pozemku, rozsah užívania právnym predchodcom a pod. Významné je, či držiteľ nadobudol držbu odvodenú od svojho predchodcu v rozsahu, v ktorom ju predchodca držal (rozsudok NS ČR zo dňa 30. 01. 2019 sp. zn. 22Cdo/1990/2018). Okresný súd zvážil, že žalobcovia nadobúdali pozemok ohraničený dlhodobo existujúcim oplotením, ktorý v takomto rozsahu užívali právni predchodcovia žalobcov desiatky rokov. Oplotenie vybudoval právny predchodca žalobcov minimálne pred 50 rokmi (žalovaná - XX ročná uviedla, že keď prišla ako XX ročná domov, už bolo oplotenie vybudované). Dom žalobcov, sporný dvor, resp. sporné časti pozemku tvoria jeden funkčný celok, vymedzený vo svojich hraniciach pôvodným murovaným plotom a za domom pletivovým plotom (ktorý bol už v čase obhliadky odstránený, avšak jeho priebeh je zjavný z betónových stĺpov, na ktorých bol plot uchytený). Samotný dvor (spolu so záhradkou) prináležiaci k domu žalobcov postavenému v tvare L sa na prvý pohľad javí malej rozlohy (čo je zrejme aj z fotografií v spise na č. l. 12-13). Žalobcovia kupovali nehnuteľnosti prostredníctvom realitnej kancelárie, kedy je možné akceptovať, že kupujúci sa ohľadom vlastností predmetu kúpy viac spoliehajú na realitnú kanceláriu vzhľadom na jej odbornosť. Pre žalobcov išlo o prvú kúpu domu s pozemkom (predtým bývali v byte). Aj z platobného výmeru na daň z nehnuteľnosti odovzdaného žalobcom pri kúpe nehnuteľností ich právnymi predchodcami vyplýva výmera pozemku 382 m². Navyše, ešte v roku 2019 bola sporná parcela zapísaná v katastri nehnuteľností len vo výmere 263 m², čo spolu s výmerou parcely č. 663 v rozsahu 119 m² predstavuje výmeru 382 m², za ktorú platili daň právni predchodcovia žalobcov.

1.6. Okresný súd v súvislosti s ústavnokonformným výkladom § 134 Občianskeho zákonníka poukázal na závery Ústavného súdu SR, podľa ktorého pri poskytovaní súdnej ochrany v súvislosti s nadobúdaním vlastníckeho práva vydržaním treba za podstatu a zmysel základného práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd považovať výklad §-u 134 OZ podporujúci zákonnú intenciu viesť do súladu dlhodobý faktický stav nepretržitej držby oprávneným držiteľom so stavom vlastníckym. Pri ústavne konformnom výklade dobromyseľnosti držby treba skúmať, či držiteľ objektívne mohol byť presvedčený o tom, že držanú vec poctivým spôsobom nadobudol. Nemôže byť teda rozhodujúce, že pritom nespĺnil zákonné podmienky. Za poctivý spôsob nadobudnutia veci treba považovať nadobudnutie, ktoré je v súlade s dobrými mravmi. Spravidla je preto rozhodujúce, že držiteľ za držanú vec zaplatil dohodnutú sumu, prípadne poskytol iné dohodnuté plnenie, alebo preukázateľne išlo o dar ako bezodplatné plnenie (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 14. novembra 2018 sp. zn. II. ÚS 484/2015). Nahliadajúc na daný skutkový stav cez uvedené závery súd prvej inštancie konštatoval, že žiadna zo skutočností zistených v konaní nenasvedčuje tomu, že by žalobcovia nemohli byť presvedčení o poctivom nadobudnutí nehnuteľností, najmä s poukazom na okolnosti kúpy a

zaplatenie kúpnej ceny.

1.7. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a v konaní plne úspešným žalobcom voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 02. októbra 2024 č. k. 5Co/2/2024-204 postupom podľa § 388 CSP odvolaním žalovanej napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol. Žalovanej nepriznal náhradu trov konania.

2.1. Odvolací súd neprihliadal na námietku zaujatosti vznesenú žalovanou voči sudkyňi, ktorá vec prejednávala na súde prvej inštancie, pretože nebola podaná v lehote sedem dní, odkedy sa žalovaná dozvedela o dôvode, pre ktorý má byť namietaná sudkyňa vylúčená (§ 53 ods. 1 CSP) a aj pre to, že bol namietaný postup tejto sudkyne v konaní (§ 53 ods. 3 CSP).

2.2. Dôvod pre žalobcami navrhuté odmietnutie odvolania podľa § 386 písm. b) CSP ako podaného neoprávnenou osobou odvolací súd nezistil. Žalovaná napriek diagnostikovanej duševnej poruche disponuje spôsobilosťou na právne úkony v plnom rozsahu. Súd prvej inštancie so žalovanou konal popri jej procesnom opatrovníkovi Obec Mojmirovce ako so stranou sporu, doručoval jej predvolania, žalobu na vyjadrenie, ako aj rozsudok zo dňa 06. 09. 2023 č. k. 8C/51/2022-145 včas napadnutý jej odvolaním. Tým, že s ňou súd prvej inštancie aj odvolací súd konali ako so stranou sporu popri ustanovenom opatrovníkovi bolo rešpektované jej právo na spravodlivý súdny proces aj na súdnu ochranu.

2.3. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, na ktorý aplikoval relevantné ustanovenia všeobecného hmotnoprávneho predpisu, t. j. § 134 a nasl. OZ. Zmena odvolaním napadnutého rozsudku bola vyvolaná nesprávnym právnym názorom prvoinštančného súdu o kumulatívnom splnení esenciálnych podmienok vydržania žalobcami, ktorými sú a) spôsobilý subjekt držby, b) spôsobilý predmet držby, c) dobromyseľnosť vydržateľa, d) trvanie oprávnenej držby po zákonom stanovenú dobu, e) uplynutie vydržacej doby 10 rokov v prípade nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie správne vychádzal z putatívneho nadobúdacieho titulu, a to kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 25. 06. 2008, ktorou žalobcovia kúpili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov za kúpnu cenu 1 250 000 Sk nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. Q., zapísané na LV č. XXX ako parc. č. 663, zastavaná plocha a nádvorie o celkovej výmere 119 m² a dom súp. č. XXX nachádzajúci sa na tejto parcele. Okresný súd mal preukázané, že žalobcovia sa na základe kúpy v roku 2008 chopili držby pozemku, ktorý svojou výmerou viac ako dvojnásobne prevyšoval výmeru pozemku získaného žalobcami do ich bezpodielového spoluvlastníctva na základe kúpnej zmluvy zo dňa 25. 06. 2008. Omyl žalobcov vyhodnotil ako ospravedlniteľný.

2.4. Na rozdiel od súdu prvej inštancie odvolací súd považoval omyl na strane žalobcov pri uzatváraní kúpnej zmluvy z 25. 06. 2008 za neospravedlniteľný, spochybňujúci dobromyseľnosť žalobcov pri držbe sporných pozemkov. Z obsahu kúpnej zmluvy muselo byť podľa odvolacieho súdu kupujúcim žalobcom pri vynaložení bežnej obozretnosti zrejmé, napriek tomu, že takýto druh právneho úkonu uzatvárali po prvýkrát, že predmetom prevodu bola za kúpnu cenu 1 250 000 Sk iba jedna parcela o výmere 119 m² (parc. č. 663, zast. plochy a nádvorie). Skutočnosť, že žalobcovia uzatvárali kúpnu zmluvu prostredníctvom realitnej kancelárie, resp. prostredníctvom jej zamestnankyne ako nevesty predávajúcich, kde sa vyžaduje určitý stupeň odborných znalostí, evokovala u odvolacieho súdu záver, že bolo povinnosťou realitnej kancelárie v súvislosti so získaním podkladov pre vyhotovenie kúpnej zmluvy (napr. nahliadnutím do príslušnej kópie pozemkovej mapy, resp. katastra) náležite zistiť vlastnícke pomery aj k bezprostredne susediacim nehnuteľnostiam (napr. k parc. č. 665 a 666 vo vlastníctve žalovanej), dajúc si potom do vzájomného pomeru skutočne prevádzanú výmeru 119 m² a výmeru nehnuteľnosti (pozemku) 393 m² ohradenú oplotením viac ako dvojnásobne prevyšujúcu výmeru skutočne kúpeného pozemku. Práve tento nepomer vo výmere kúpeného a žalobcami užívaného (hoci zo strany žalovanej nerušene) pozemku považoval odvolací súd za rozhodujúci faktor vedúci k zmene prvoinštančného rozsudku podľa § 388 CSP.

2.5. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, 2 a § 255 ods. 1 CSP. Žalovanej náhradu prvoinštančných a odvolacích trov nepriznal, pretože si ju neuplatnila.

3. Proti rozsudku krajského soudu podali žalobcovia dovolanie tvrdiac existenciu dovolacích dôvodov podľa § 420 písm. c), § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

3.1. Vo vzťahu k § 420 písm. c) CSP žalobcovia (v ďalšom texte tohto uznesenia označení aj ako „dovolatelia“) namietli, že odvolací súd nepostupoval podľa § 386 písm. b) CSP, ale vyhodnotil odvolanie žalovanej, nespôsobilej samostatne konať pred súdom, ako odvolanie podané oprávnenou osobou napriek tomu, že nebolo podané a podpísané jej procesným opatrovníkom, ktorý za ňu koná. Súd podľa dovolateľov nepostupovali zákonným spôsobom, ak v konaní samostatne konali aj so žalovanou aj s jej procesným opatrovníkom.

3.2. Prípustnosť dovolania podaného podľa § 420 písm. f) CSP dovolatelia odôvodnili tým, že odvolací súd neposudzoval skutkové okolnosti prípadu cez prizmu nájdania spravodlivého riešenia a uvedenia dlhodobého faktického stavu do súladu so stavom právnym. Podľa žalobcov právne závery odvolacieho súdu týkajúce sa neospravedlniteľnosti omylu žalobcov vykazujú znaky protiústavného výkladu, popierajúceho zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu označili za arbitrárne a prekvapivé, keďže odvolací súd pri posúdení dobrej viery žalobcov vychádzal iba z pomeru plochy pozemku nadobudnutého a pozemku skutočne držaného, čo je len jedným, nie jediným hľadiskom posudzovania ospravedlniteľnosti omylu. Odvolací súd nevysvetlil, prečo nepriznal žiadnu relevanciu ostatným okolnostiam svedčiacim v prospech dobrej viery žalobcov, ktoré uviedol aj okresný súd, čím sa podľa dovolateľov dopustil ľubovôle. Rozhodnutie odvolacieho súdu označili za prekvapivé v situácii, keď odvolací súd dospel pri rovnakom skutkovom stave k právnemu názoru odlišnému od právneho názoru súdu prvej inštancie ohľadom dobrej viery žalobcov bez toho, aby sa vysporiadal s tvrdeniami poukazujúcimi na ich dobrú vieru. Dovolatelia odvolaciemu súdu vytkli, že dovolaním napadnutý výrok založil na právnom názore, úplne odlišnom od názoru súdu prvej inštancie bez toho, aby žalobcov s týmto názorom zoznámil a umožnil im právne a skutkovo argumentovať. Navyše, odvolací súd postupoval v rozpore s § 380 ods. 1 CSP, lebo žalovaná nesprávne právne posúdenie veci ako odvolací dôvod neuplatnila.

3.3. V odôvodnení uplatnenia dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolatelia uviedli, že právna otázka, ktorá doposiaľ nebola dovolacím súdom vyriešená, je založená na tom, cit.: „akého veľkého pozemku sa môže držiteľ chopiť, aby jeho omyl ohľadom rozporu medzi tým, čo skutočne nadobudol a čoho sa chopil, bol ospravedlniteľný a jeho držba bola oprávnená a či v prípade, ak sa nadobúdateľ nehnuteľnosti chopí držby časti susednej parcely, ktorú nenadobudol, vo výmere vyššej ako 50 % výmery nadobudnutého pozemku, je pre posúdenie omylu nadobúdateľa pomer plochy kúpeného a skutočne držaného pozemku jediným (rozhodujúcim) kritériom, alebo len jedným z ďalších kritérií, ktorými napríklad sú: ide o nehnuteľnosť tvoriacu ohradený ucelený funkčný celok užívaný ako taký už právnymi predchodcami žalobcov po viaceré desaťročia, prístup k nehnuteľnosti, terén, a podobne, a aké sú to teda kritériá, a teda či je v takomto prípade potrebné z hľadiska ústavnokonformného výkladu § 134 odsek 1 Občianskeho zákonníka prihliadať aj na ďalšie výnimočné okolnosti, majúce vplyv na posúdenie dobrej viery nadobúdateľa, nielen na pomer plochy kúpeného a držaného pozemku“. Po predstretí vlastnej skutkovej argumentácie a hodnotenia vykonaných dôkazov s odkazmi na prevažne českú judikaturu dovolatelia dospeli k tomu, že správne je ich dovolacia otázka/dovolacie otázky vyriešená tak, že pomer plochy kúpeného a skutočne držaného pozemku je len jedným z hľadísk pre posúdenie ospravedlniteľnosti omylu držiteľa a ospravedlniteľný omyl, a teda ani oprávnenú držbu, nemožno vylúčiť ani v prípade, že výmera pozemku dosahuje až 50 % výmery pozemku kúpeného, výnimočne aj viacej, napríklad ak pôjde o pozemok nepravidelného tvaru v neprehľadnom teréne, alebo bol držiteľ uvedený do omylu znalcom.

4. Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadrila.

5. Uznesením zo dňa 14. augusta 2025 sp. zn. 5Cdo/53/2025 Najvyšší súd Slovenskej republiky odložil právoplatnosť rozsudku Krajského súdu v Nitre z 02. októbra 2024 sp. zn. 5Co/2/2024 do právoplatného skončenia konania o dovolaní žalobcov.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP; ďalej tiež „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), skúmal, či sú splnené aj

ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania. Bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je prípustné aj dôvodné.

7. Podľa § 420 písm. c) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník.

8. Procesná spôsobilosť v zmysle § 67 CSP, teda spôsobilosť samostatne pred súdom konať ako strana sporu každému patrí v rozsahu, v akom má spôsobilosť na právne úkony (spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti). V zmysle § 8 Občianskeho zákonníka spôsobilosť fyzickej osoby vlastnými právnymi úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti vzniká v plnom rozsahu plnoletosťou; pred dovŕšením osemnásteho roku veku sa plnoletosť nadobúda len uzavretím manželstva. Pokiaľ súd zistí existenciu (odstrániteľnej) prekážky v procesnej podmienke procesnej spôsobilosti, urobí vhodné opatrenia na odstránenie prekážky. Fyzické osoby nedisponujúce procesnou spôsobilosťou (napr. v dôsledku svojho veku, ochorenia, rozhodnutia súdu o obmedzení spôsobilosti na právne úkony) musia byť v konaní zastúpené zástupcom. Ak je stranou fyzická osoba, súd v prípade nedostatku jej procesnej spôsobilosti postupuje podľa § 69 až § 71 CSP ustanovením zástupcu či procesného opatrovníka (§§ 26 - 27, § 30 Občianskeho zákonníka). V zmysle § 68 ods. 1 CSP v rozsahu, v akom nemá fyzická osoba spôsobilosť samostatne konať pred súdom, koná za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník.

9. Dovolanie podľa § 420 písm. c) CSP je prípustné vtedy, ak strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník. Z obsahu súdneho spisu vedeného o posudzovanom spore vyplýva, že žalovaná je nositeľkou plnej spôsobilosti na právne úkony, v ktorej nie je súdnym rozhodnutím obmedzená, preto dikcia uvedeného ustanovenia zákona naplnená nie je. Na druhej strane bol žalovanej súdom prvej inštancie ustanovený procesný opatrovník po zistení, že táto trpí duševnou poruchou neprechodného charakteru, pre ktorú si neuvedomuje obsah a význam právnych úkonov a nie je schopná vnímať význam súdneho konania a rozhodnutia. Slovenská republika v čl. 13 Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím, publikovaného v Zbierke zákonov pod č. 317/2010 Z. z., ako jeho zmluvná strana prijala záväzok zabezpečiť osobám so zdravotným postihnutím účinný prístup k spravodlivosti na rovnakom základe s ostatnými, a to aj poskytnutím procesných a veku primeraných úprav s cieľom uľahčiť im účinné plnenie ich úlohy priamych a nepriamych účastníkov vo všetkých súdnych konaniach. Zároveň sa slovenský štát zaviazal prijať opatrenia, ktoré majú umožniť osobám so zdravotným postihnutím prístup k pomoci, ktorú môžu potrebovať pri uplatňovaní svojej spôsobilosti na právne úkony a zabezpečiť, aby opatrenia týkajúce sa uplatňovania spôsobilosti na právne úkony rešpektovali práva, vôľu a preferencie danej osoby. Ustanovením procesného opatrovníka žalovanej v zmysle § 69 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prvej inštancie reagoval na potrebu riadneho zabezpečenia a ochrany jej procesných práv vzhľadom na vzniknutú dôvodnú pochybnosť o jej zdravotnom stave, preto nemožno hovoriť o jeho nadbytočnom ustanovení (aj s poukazom na čl. 4 ods. 2 základných princípov Civilného sporového poriadku je potrebné vo vzťahu k ochrane základných práv žalovanej aplikovať princíp racionálneho zákonodarcu). Využitie procesného inštitútu smerujúceho k zabezpečeniu plnenia úloh žalovanej ako strany sporu však neznamená vylúčenie jej osoby z realizácie jej patriacich procesných práv a povinností, najmä keď je nositeľkou plnej spôsobilosti na právne úkony. Odvolací súd preto riadnym prejednaním odvolania podaného žalovanou (ktorého podanie ani obsah ustanovený procesný opatrovník nespochybnil) neporušil ustanovenie § 386 písm. b) CSP, prípustnosť dovolania z dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. c) CSP preto nie je daná.

10. Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie podané podľa tohto ustanovenia zákona možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Vo vymedzení dovolacieho dôvodu dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

11. Porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká zo zákonného aj z ústavnoprávneho rámca a znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia aj na jeho predvídateľnosť, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

12. V súdnej veci dovolatelia videli porušenie ich práva na spravodlivý proces predovšetkým v arbitrárnosti a prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu, založeného na právnych záveroch odlišných od právnych záverov súdu prvého stupňa bez toho, aby dovolatelia mali možnosť vyjadriť sa k nim. Z kontextu a obsahu dovolania (§ 124 CSP) vyplýva, že v spojení s uvedeným namietli aj procesné vady v hodnotení dôkazov.

13. Ako vyplýva aj z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 245/2022 zo dňa 20. septembra 2022 „arbitrážnosť a zjavná neodôvodnenosť rozhodnutí všeobecných súdov sú najčastejšie dané rozporom súvislostí ich právnych argumentov a skutkových okolností prerokúvaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Uvedené nedostatky pritom musia dosahovať mieru ústavnej relevancie, teda ich intenzita musí byť spôsobilá porušiť niektoré z práv uvedených v čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. II. ÚS 336/2019).“ O arbitrárnosť súdneho rozhodnutia ide aj vtedy, ak sa zistí taká interpretácia a aplikácia právnej normy zo strany súdu, ktorá zásadne popiera účel a význam aplikovanej právnej normy, alebo ak dôvody, na ktorých je založené súdne rozhodnutie, absentujú, sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, prípadne ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti (III. ÚS 305/08, IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06).

14. K porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP môže dôjsť aj prekvapivosťou rozhodnutia, ktorá nastáva o. i. aj vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie. Prekvapivosť rozhodnutia existuje aj v prípade rôznych závažných deficitov v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

15. Dokazovanie je časť civilného súdneho konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. V dokazovaní sa súd obmedzuje len na zisťovanie skutkových poznatkov (poznatkov o skutkových okolnostiach, ktoré zakladajú a odôvodňujú prejednávaný nárok).

16. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Aktuálna procesná právna úprava vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, majúcej základ v ústavnom princípe nezávislosti súdov. Táto zásada, vyplývajúca z čl. 15 základných princípov Civilného sporového poriadku, normatívne rozvinutá v § 191 ods. 1 CSP znamená, že záver, ktorý si sudca z vykonaných dôkazov urobí, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Postup sudcu ale neznamená, že sudca nie je viazaný ústavnými princípmi predvídateľnosti a zákonnosti rozhodnutia. Naopak, konečné meritórne rozhodnutie musí vykazovať logickú, funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania (v podrobnostiach pozri Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 729). Hodnotenie dôkazov totiž nemôže byť v rozpore so zákonným príkazom vyjadreným v § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku v miere spôsobile postaviť konanie i jeho výsledok do pozície nespravodlivosti a neobjektívnosti.

17. O vadách v procese dokazovania možno hovoriť vtedy, ak súd vychádzal pri rozhodnutí zo skutočnosti, pre ktorú nie je z vykonaných dôkazov podklad, alebo ak považoval určitú skutočnosť za základ svojho rozhodnutia úplne inak, ako vyplýva z vykonaného dokazovania, prípadne ak nezistil určitú podstatnú skutočnosť, ktorá bez ďalšieho z vykonaného dokazovania vyplýva.

18. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie. K zmene napadnutého rozhodnutia dochádza predovšetkým vtedy, ak súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, prípadne vtedy, ak súd prvej inštancie síce správne zistil skutkový stav, ale dospel k nesprávnym právnym záverom, alebo v prípade kombinácie oboch týchto dôvodov.

19. V posudzovanom spore odvolací súd využijúc možnosť danú mu systémom neúplnej apelácie rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia otázky (ne)ospravedlniteľnosti právneho omylu žalobcov a na ňu nadväzujúceho posúdenia ich dobromyseľnosti počas držby spornej nehnuteľnosti. Dovolací súd zistil, že súd prvej inštancie skutkovo ustálil, že žalobcovia boli dobromyseľní, na základe kúpy v roku 2008 a zabezpečenia realitnej kancelárie sa chopili držby pozemkov vyznačených v prírode oplotením, resp. jeho zvyškami v podobe murovaného plota a železných stĺpikov zamurovaných v zadnej časti, hoci svojou výmerou prevyšovali výmeru pozemku vymedzeného v kúpnej zmluve zo dňa 25. 06. 2008. Odvolací súd vychádzal zo záveru, že žalobcom v čase kúpy nehnuteľnosti muselo byť pri zachovaní bežnej opatrnosti z obsahu kúpnej zmluvy zrejmé, napriek tomu, že išlo o nimi uzavieranú prvú kúpnu zmluvu tohto typu a napriek tomu, že využili sprostredkovanie realitnej kancelárie, že predmetom prevodu bola za kúpnu cenu 1 250 000 Sk jedna parcela o výmere 119 m² (parc. č. 663, zast. plochy a nádvorí). Po vzájomnom pomerovaní zmluvne prevádzanej výmery 119 m² s výmerou nehnuteľnosti (pozemku) 393 m² ohradeného oplotením (viac ako dvojnásobne prevyšujúcej výmeru skutočne kúpeného pozemku), ktorého držby sa žalobcovia v skutočnosti ujali odvolací súd kvalifikoval omyl žalobcov ako neospravedlniteľný.

20. Ustanovenie § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem, sleduje dôsledné rešpektovanie procesných práv strán sporu. Ak sa má vykonať pred odvolacím súdom dokazovanie, je potrebné nariadiť pojednávanie bez ohľadu na to, či sa má dokazovanie zopakovať alebo doplniť, čo súvisí s umožnením stranám sporu vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu. Záver súdu, či je omyl držiteľa veci ospravedlniteľný, alebo nie, je v konečnom dôsledku záverom právnym (založeným na aplikácii toho istého ustanovenia zákona, ktoré aplikoval súd prvej inštancie), ale východiskom pre jeho ustálenie je vykonanie dokazovania a vyhodnotenie vykonaných dôkazov. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie konštatoval neospravedlniteľnosť omylu žalobcov. Tento záver síce vyvodil na základe dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie, ktoré ale prehodnotil. Odvolací súd nosnú časť svojho rozhodnutia založil (odlišne od okresného súdu) na pomere výmere plochy kupovaného pozemku označeného v kúpnej zmluve z 25. 06. 2008 a plochy vymedzenej oplotením, ktorej reálnej držby sa žalobcovia ujali, pričom odlišne hodnotil aj skutočnosť, že išlo o prvú kúpnu zmluvu tohto typu uzavieranú žalobcami (čo nepovažoval vo vzťahu k ospravedlniteľnosti omylu za významné) a skutočnosť, že kúpna zmluva bola uzavieraná prostredníctvom realitnej kancelárie (u ktorej zdôraznil povinnosť náležite zistiť vlastnícke pomery aj k bezprostredne susediacim nehnuteľnostiam napr. k parc. č. 665 a 666). Na základe uvedeného je dovolací súd názoru, že odvolací súd z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyvodil nielen odlišný právny záver, ale aj jemu predchádzajúce odlišné skutkové zistenia bez toho, aby vykonal potrebné dokazovanie (zopakovanie alebo doplnenie), čo predstavuje zásah do ústavne zaručeného práva účastníka konania na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy (viď napr. rozhodnutia ústavného súdu II. ÚS 387/2010, II. ÚS 506/2013).

21. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Dovolatelia odvolaciemu súdu vytkli, že jeho záver o nedobromyseľnosti žalobcov oprel o to, že

skutkový omyl pri uzatváraní kúpnej zmluvy z 25. 06. 2008 je neospravedlniteľný, vyvolaný zrejým nepomerom medzi výmerami pozemku označeného v kúpnej zmluve a nehnuteľnosti ohraničenej v teréne oplotením. Dovolací súd pripomína, že omyl je ospravedlniteľný, ak mýliaci sa držiteľ postupoval s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú je možné so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu od každého požadovať. Právny omyl spočíva v neznalosti, alebo v neúplnej znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov a z toho vyplývajúceho nesprávneho posúdenia právnych dôsledkov právnych skutočností. Je potom potrebné dať dovolateľom za pravdu v tom, že pomer plochy kúpeného a skutočne držaného pozemku nemôže byť jediným (nosným) hľadiskom posudzovania ospravedlniteľnosti omylu. Aj nadobúdateľ, ktorý sa ujme držby (časti) parcely, ktorú nekúpil, môže byť so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že je vlastníkom aj tejto (časti) parcely. V bežnom živote nie je neobvyklou situácia, že kupujúci sa na základe kúpnej zmluvy omylom chopí držby (časti) susedného pozemku, ktorý v skutočnosti podľa kúpnej zmluvy nekúpil, najmä keď mu predávajúci odovzdá nehnuteľnosť v hraniciach, ako ju sám užíva. Je správny záver odvolacieho súdu, že žalobcovia podľa obsahu kúpnej zmluvy museli vedieť o výmere 119 m² nehnuteľnosti 119 m² za tam dohodnutú kúpnu cenu. Pokiaľ ide o odvolacím súdom konštatovanú povinnosť realitnej kancelárie náležite zistiť vlastnícke pomery aj k bezprostredne susediacim nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovanej, dajúc si do vzájomného pomeru skutočne prevádzanú výmeru 119 m² a výmeru nehnuteľnosti 393 m² ohradenej oplotením, odvolací súd tento postup realitnej kancelárie, ako vyplýva z odôvodnenia jeho rozsudku, nehodnotil vo vzťahu k omylu žalobcov ako kupujúcich (neuviedol ako konkrétne ovplyvnil tento postup dobromyseľnosť žalobcov). Rovnako odvolací súd opomenul vyhodnotiť všetky rozhodujúce okolnosti, za ktorých sa žalobcovia ujali držby nehnuteľností (odovzdaním od sprostredkovateľa disponujúceho odbornými znalosťami a znalosťou predmetu prevodu, oploteného od doby, kedy mala žalovaná, v čase rozhodovania odvolacieho súdu XX ročná, vek XX rokov, zistenia súdu prvej inštancie z ohľadky na mieste samom, plnenie daňovej povinnosti a pod., ktoré hodnotil okresný súd). Dovolací súd preto uzatvára, že v prípade odvolacieho súdu došlo k nesprávnemu hodnoteniu dôkazov naplňajúcemu dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP.

22. Vychádzajúc z vyššie uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP je prípustné a zároveň dôvodné, a teda je potrebné napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť (§ 449 ods. 1 CSP) a vec tomuto vrátiť na ďalšie konanie (§ 450 CSP). K zrušeniu výroku o trovách konania dovolací súd pristúpil, lebo ide o výrok závislý od rozhodnutia vo veci samej.

23. Z dôvodu, že konanie bolo zaťažené vadou podľa § 420 písm. f) CSP, pre ktorú bolo potrebné rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť, dovolací súd sa už nezaoberal argumentáciou dovolateľov týkajúcou sa prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Postupoval v súlade s rozhodovacou praxou dovolacieho súdu, ktorá sa ustálila na názore, že pri dôvodne namietanej vade zmätočnosti ide o procesnú nesprávnosť, pri ktorej je predčasné podrobiť napadnuté rozhodnutie meritórnemu dovolaciemu prieskumu (1Cdo/166/2017, 2Cdo/88/2017, 3Cdo/146/2018, 8Cdo/70/2017, 9Cdo/333/2020).

24. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, odvolací súd je viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

25. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.